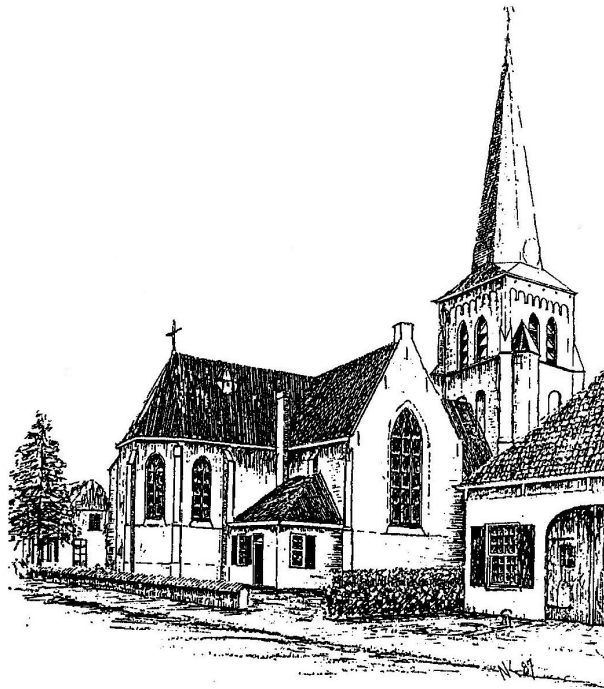

**ZES EN TWINTIGSTE
ZONDAG D.H.J.**

Voor een rechtschapen mens
die tot kwaad vervalt,
ken Ik geen pardon. Reken maar.
Een zondig mens
die het kwaad de rug toekeert,
zal overleven. Wis en waarachtig !
(Ezechiël 18)

VOORAF

Orgel

INTREDE.

Lied.

*Het leven; 3c
Sytze de Vries/Willem Vogel*

WELKOM.

(Roger Schütz Lissabon 2004)

*'Wij beseffen goed
dat vrede noodzakelijk is.
Daarom houden wij met jongeren
uit alle werelddelen een
'pelgrimage van vertrouwen op aarde'.
Wij kunnen een bijdrage leveren aan vrede,
in de mate waarin wij in ons leven
deze vragen beantwoorden:
Draag ik vertrouwen uit
op de plaats waar ik leef?
Ben ik bereid de ander
steeds beter te begrijpen ?*

*De vredeswerk,
- wie heeft die opgemerkt ? -
sluit morgen.*

*Welkom u allen vanavond hier
omwille van elkaar in Gods naam. +*

Lied.

Het leven; 2c

SCHULD BEKENNEN.

V.: Maak mij, Heer
tot een werktuig van vrede
en laat me

waar haat is liefde zaaien
waar onrecht heerst recht
waar twijfels zijn geloof;

waar wanhoop vertrouwen
waar duisternis licht
waar droefenis vreugde.

Laat me eerder troosten
dan troost zoeken,
eerder begrip tonen
dan begrip vragen,

eerder liefhebben
dan geliefd willen zijn.

Want wie geeft, ontvangt;
wie vergeeft, wordt vergeven.

A.: VERGEVEN WIJ ELKAAR
EN GOD EN GOED ONS ALLEN.

BEZINNING.

A.: **DAT HET MIJ IS GEGEVEN** *t.: M. Zagers*
 IN U TE AARDEN, *m.: W. Vogel*
 GROND VAN M'N GROND.

*Wanneer bij wat je doet
door je handen je hart niet spreekt,
dan mist het warmte en hartelijkheid.*

A.: **DAT HET MIJ IS GEGEVEN**
 IN U TE AARDEN,
 GROND VAN M'N GROND.

*Wanneer je in zijn zere wonden
de gekwetste mens niet ziet,
dan mist je zorg diepe tederheid.*

A.: **DAT HET MIJ IS GEGEVEN**
 IN U TE AARDEN,
 GROND VAN M'N GROND.

*Wanneer wat je zegt
geen tegenspraak of wederwoord duldt,
dan mist het bescheidenheid en respect.*

A.: **DAT HET MIJ IS GEGEVEN**
 IN U TE AARDEN,
 GROND VAN M'N GROND.
 KOME WAT KOMT.

GEBED.

Wanneer ik besepte,
dat alles en allen U ter harte gaan -

dat Gij ongezien de ziel van alles zijt -

Leven, Liefde in ons breekbaar bestaan -

wat zou ik dan
deemoedig in het leven staan,
eerbiedig met alles en allen omgaan -

wat zou ik alle dagen van mijn leven
in vrede naar U opgaan

Amen.

Lied. Dat mensen de eeuwen door *t.: P. Verhoeven*
 in treur- en loflied *m.: W. Vogel*
 van U zijn blijven zingen -

A.: **het moet U, God, een wonder zijn**
 groter dan uw schepping
 groter dan de mens.

EERSTE LEZING.

Ezechiël 18,25-28

Die Mij verwijten dat Ik niet te volgen ben,
moeten eens goed luisteren.
Want Ik ben niet degene die sluipweggen zoekt;
ge bent het veeleer zélf die kronkelpaden gaat.

Wanneer een rechtschapen mens
tot kwaad vervalt, dan ken Ik geen pardon:
hij zal aan het kwaad ten ondergaan.
Reken maar.

Wanneer een zondig mens
het kwaad de rug toekeert en naar recht
en regel rechtschapen verder gaat,
dan zal hij overleven. Wis en waarachtig.

Gij Mij verwijten dat Ik niet te volgen ben ?
Steek liever de hand in eigen boezem.

Lied. Dat mensen de eeuwen door
in smee- en dankgebed
tot U zijn blijven bidden -
**A.: het moet U, God, een wonder zijn
groter dan uw schepping
groter dan de mens.**

HET EVANGELIE.

Matteüs 21,26-32

In die tijd zei Jezus tegen hogepriesters en oudsten
van het volk:

“Wat vind je hiervan ? Een man had twee zoons.

Hij ging naar de eerste toe en zei: ‘Mijn zoon,
ga vandaag in mijn wijngaard werken.’

‘Goed vader.’ Antwoorde deze, maar deed het niet.

Toen ging hij naar de tweede en vroeg hem hetzelfde.

Deze antwoordde: ‘Nee, dat doe ik niet’.

Maar later kreeg hij spijt en ging toch. Wie van de
twee heeft nu de wil van zijn vader gedaan ?”

Zij antwoordden: ‘de laatste.’

Toen zei Jezus hun: “Voorwaar, ik zeg je, dat
tollenaars en ontuchtige vrouwen eerder het Rijk
Gods binnen gaan dan jullie. Johannes kwam en
beoefende de gerechtigheid.

Jullie hebben hem geen geloof geschonken;

tollenaars en ontuchtige vrouwen wél. Dat zag je.

Toch ben je niet tot inkeer gekomen en heb je je
van Johannes niets aangetrokken.”

Lied. Dat mensen de eeuwen door
bij tij en ontij
op U zijn blijven hopen -
**A.: het moet U, God, een wonder zijn
groter dan uw schepping
groter dan de mens.**
Ga in alles met ons mee.
Haal ons, God door alles heen.

MEDITATIE.

*Ze zwerft rond door een donkere stad
ogen nat van het huilen,
klampt zich aan de voorbijgangers vast:
‘Weet jij waar ik kan schuilen ?’*

*Maar de mensen, ze kijken niet op
doen alsof ze niets horen,
lopen door, zijn op weg naar hun huis
hebben hier niets verloren.*

*Ze zwerft rond met haar kleren gescheurd
en haar schoenen versleten,
zoekt haar bed in een klein portiek
tussen vuilnis haar eten.*

*Ze is méér dan de mens die zij is -
zoekend zonder te vinden.
Ze belichaamt ons zwerfend bestaan
want wij zwerven niet minder.*

Eind de jaren tachtig schreef een bekende popzanger een lied over dakloze jongeren.

Hij vroeg aandacht voor hun probleem, bestaan.

Het lied getiteld *Another day in paradise* -

Een nieuwe dag in het paradijs - was feitelijk een felle oproep: 'Mensen wordt wakker, we denken met z'n allen in het paradijs te leven, maar maak je niets wijs - we leven er niet naar.'

Dit lied zou een moderne en eigentijdse variant kunnen zijn op de gelijkenis van de vader met zijn twee zoons, van wie de één wel zegt zijn vaders wil te doen maar er vervolgens niet naar handelt, terwijl de ander aanvankelijk niet luistert en weigert, maar uiteindelijk toch aan de oproep van zijn vader gevolg geeft.

Gelijkenissen als deze van de vader en zijn twee zoons worden vaak verstaan en voorgehouden als een morele oproep aan mensen persoonlijk om stil te staan bij wat ze wel en niet doen.

Dit mág, maar is tegelijk jammer, omdat daarmee de bijbelse vertellingen kunnen verworden tot afgeplatte moralistische zedenpreekjes en de oorspronkelijke ruime betekenis ervan grotelijks tekort gedaan wordt en verloren gaat.

*'Wie van de twee
heeft de wil van de Vader gedaan?'*

Het gaat bij bijbelse ontmoetingen, parabels en gelijkenissen zelden of nooit om deze of gene, die met naam en toenaam te noemen zou zijn, - zoals het ook zelden of nooit gaat over concrete gebeurtenissen die toen-en-daar plaats vonden. Ze willen eerder een heersende mentaliteit schetsen, die in een samenleving, een groep of onder brede lagen van de bevolking heerst.

En wanneer er sprake is van twee zoons, dan moet je erop bedacht zijn, dat deze twee niet zomaar als bloedverwanten worden opgevoerd, maar dat wat ze gemeen hebben accent krijgt: bij alle verschil hebben ze één en dezelfde vader. Na een korte aanvangsperiode, waarin van een scheiding tussen joden en christenen nog geen sprake was en de christelijke gemeenten geheel uit mensen van joodse afkomst bestonden, brak de tijd aan dat ook mensen uit een andere,

'heidens' genoemde cultuur 'de kerk' in kwamen.
En het was voor vele rasechte jodenchristenen
schoppen tegen het zere been, dat
'goddeloze' heidenen die ze hadden leren verachten,
nu ineens welkom waren in de kring rond Jezus.
Het proces van acceptatie verliep aanvankelijk
dan ook niet bepaald vlotjes en er is door hen
die de Geest de ruimte lieten, slagbomen tussen de
volken wilden neerhalen en bestaande diep ingevreten
vooroordelen over andere culturen aanvochten,
stevig voor 'samen en één' gepleit: verklaar je
eigen doen en denken niet exclusief zaligmakend en
heb weet van je fouten en falen; erken dat
wie anders - in jouw ogen verkeerd - doet en denkt
minstens zo rechtschapen, oprecht en betrouwbaar
kan zijn als jij zelf bent.
De gelijkenis van de vader en zijn twee zoons
trachtte ruimte te maken voor niet-joden die zich
bij de beweging rond Jezus wilden aansluiten.

De tijden veranderen, - de tijden zijn veranderd.
Verstaan als een pleidooi voor een christelijke
beweging van 'joden' en 'heidene' sámen,
zal deze gelijkenis ons wellicht weinig doen.
Want waar het on onze tijd gaat om de grote
godsdiensten - zoals jodendom, christendom en islam-
heeft het geen zin meer nog te denken in termen van
'wij' en 'zij', 'beter' of 'slechter'. We zoeken
het gesprek, de dialoog met elkaar, omdat we,
gedwongen door de Geest en uit praktische noodzaak,
beseffen aan elkaar verwant te zijn, - allen
kinderen van de aarde en op zoek naar het Mysterie
waarvan zij spreekt.
In een tijd en maatschappij die wandelt en handelt
in het vlakke veld en zich in 't openbaar en
als samenleving niet bezighoudt met religie en
mysterie, hebben we elkaar hard nodig.
Toch verloopt het gesprek nog maar moeizaam.
We ontdekken hoe vreemd en hoe anders we
voor elkaar zijn, - of stoten we nu op de vraag
'wie zijn wijzelf eigenlijk?' en ontdekken we
- individueel en collectief - hoezeer we vreemden
voor onszelf, van onszelf vervreemd zijn ?
Het geloof dat een multiculturele samenleving kán,
is de laatste jaren danig op de proef gesteld.
De oplossing wordt gezocht in grenzen trekken,
regels en wetten stellen, maatregelen nemen.
En bijna als vanzelf gaat er weer gedacht worden
in termen van 'wij' en 'zij', 'beter' en 'slechter'.
Er zijn hedendaagse denkers die 't anders zien,
andere oplossingen aandragen: de vreemdeling
is niet de ander, de vreemdeling zijn we zelf;
niemand is thuis, arrivé, in het beloofde land, -
maar allen zijn we zoekers, pelgrims, onderweg.
Wie zichzelf zó verstaat, verstaat ook de ander.

Al in de jaren negentig zei Julia Kristeva het zo:
*'Vreemd genoeg woont de vreemdeling in ons:
het is de verborgen kant van onze eigen zelf.'*

*Als wij die in onszelf erkennen hoeven we hem of haar
niet meer te verafschuwen in de ander.
Het vreemde is in mij; we zijn dan ook allen
vreemdelingen.'*

Morgen sluit de vredeswerk.

Kort orgel

BELIJDENIS

Lied. *Die ons schiep
Sytze de Vries/Willem Vogel*

ONDERBREKING.

Brood en beker
orgelspel, collecte

BROOD EN BEKER.

*Wijk niet uit ons leven;
zij gezien in alles en allen.*

*Laat ons niet kortzichtig
hooghartig aan U voorbijgaan.*

*Wees in ons
als het desem in het brood
de gloed in de wijn;
het hart van ons leven.*

Lied. *Zacht is de waterkant; 1c
Ida Gerhardt/Willem Vogel*

GEDACHTENIS.

*Bid voor die
ziek en ongerust zijn;
en wie waant zich onkwetsbaar ?*

*Bid voor die
tijd, zorg en aandacht geven;
en wie wordt niet gevraagd ?*

*Bid voor die ons
van nabij zijn voorgegaan;
en wie van ons mist niemand ?*

Met eerbied noemen wij:

*Denk aan allen die waar ter wereld ook
bezwijken onder openlijk en
sluiperig geweld, omkomen van honger,
sterven aan een slopende ziekte.*

*Wie gedenkt dankt,
wie dankt gedenkt die leven.*

Lied. *Zacht is de waterkant; 1c*

GEBED AAN TAFEL.

*Waar Hij was
die mens Jezus Christus
kwamen lammen in de benen,
gingen doven de oren open,
vielen blinden de schellen
van de ogen.*

*Waar Hij was
vluchtten kramp en koorts
uit het lijf van de mensen,
werd de besmette melaatse
in de kring opgenomen,
zieken de straffende vinger Gods
uit het hoofd gepraat.*

*Waar Hij was
werden brood en vis
van harte gedeeld
en groeide uit
amper iets voor één
overvloed voor allen.*

*Waar Hij was
verliet God zijn hoge hemel
en werd een vader die
leeft en lijdt in mensen.*

Lied. Al wie eten van dit brood *t.:P. Verhoeven*
het breken en delen met de ander, *m.: Perry*
zij houden de Heer in leven onder ons;
zij zijn Hem trouw tot alles is volbracht.

*Vanaf de berg zag Hij
de wereld op zijn kop:*

*zalig de armen, want
je bent niet gelukkig
om wat je bezit
en je wordt niet rijk
van wat je hebt;
zalig die van wapens
niet willen weten,
ze winnen de wereld
zonder geweld;
zalig die
hun zinnen zuiveren,
ze vinden God
in het diep van hun hart;
zalig die deemoedig zijn,
als een kind bij moeder
zijn ze geborgen bij God.*

*In dit vertrouwen heeft Hij
van het leven afscheid genomen.*

Lied. Al wie eten van dit brood
het breken en delen met de ander,
zij houden de Heer in leven onder ons;
zij zijn Hem trouw tot alles is volbracht.

*Hij nam brood,
uit koren gekneet,
zegende, brak het en zei:
Dit ben ik en ik beloof u vast,
dat ge zult eten en drinken
aan mijn tafel;
neem het, eet het.*

*Hij nam de beker,
uit druiven geperst,
zegende die, reikte hem over en zei:
Neem deze beker van mij aan
en geef hem door,
want ik zal er pas weer van drinken
wanneer alles is voltooid.*

*Doe wat ik heb gedaan
en vergeet me niet.*

**Lied. Al wie eten van dit brood
het breken en delen met de ander,
zij houden de Heer in leven onder ons;
zij zijn Hem trouw tot alles is volbracht.**

*Bij leven niet begrepen
en in de steek gelaten,
gedoemd te worden vergeten -
is Hij onweerstaanbaar
doorheen de dood tot leven gekomen -
is Hij voor allen die in Hem
hun ware aard en God herkennen
geworden die Hij is:
de mens een naaste, God een zoon.*

Bid zoals hij gebeden heeft.

ONZE VADER.

COMMUNIE.

Brood en
leven delen.

*Deel brood en beker.
Deel met Hem het leven
waarin wij één zijn en
waarvan God het hart is.*

ONDER DE UITREIKING.

Lied.

GEBEDEN.

*Denk eens aan de mensen
die als tegen een berg
opzien tegen de dag die begint
en de lange nacht die komt.
Bid voor ze.*

Lied. Zoek God niet hier of daar. *t.: P. Verhoeven*
Zoek midden onder u: *m.: W. Vogel*
in die ziek zijn en die waken;
in die treuren en die troosten;
die komen en die heengaan.

A.: Bid en zie:
God is midden onder u.

*Denk eens aan de mensen
die gekrenkt, teleurgesteld
kopschuw zijn geworden en
alle vertrouwen hebben opgezegd.
Bid voor ze.*

Lied. Zoek God niet hier of daar.
Zoek midden onder u:
in die deemoedig doen wat alledag vraagt;
eerbiedig omgaan met het leven;
oog hebben voor het wonder
waarin wij staan en gaan.

A.: Bid en zie:
God is midden onder u.

*Denk eens aan de mensen
die ziek of oud niet kunnen,
door een handicap gehinderd worden
alleen zijn komen staan.
Bid voor ze.*

Lied. Zoek God niet hier of daar.
Zoek midden onder u:
meer in luist'ren dan beleren,
meer in vragen dan beweren,
meer in geven dan in nemen.

A.: Bid en zie:
God is midden onder u.

ZEGENWENS.

Wees in godsnaam
een zegen voor elkaar:
menselijk en nabij.
En laat alle leven
gezegend zijn in de naam van
Vader Zoon en Heilige Geest

AMEN.

ORGELSPEL